



Bundan 46 yıl önce 11 Aralık 1975 tarihinde aramızdan ayrılan Hüseyin Nihal Atsız, bu ülkede yetişen en büyük ülkücülerden biridir. Büyük Türkçü, yazar, şair, tarihçi, edebiyatçı ve fikir adamıdır. Maddî menfaatle, şahsi çıkarla hiç ilgisi olmamıştır. Yalnız Türklük için yaşamış, Türklük için savaşmış ve Türklük için ölmüştür. Atsız edebiyat ve fikir tarihimize cesur, mert, dürüst, asla yalan söylemeyen, yüksek ahlaklı karakter adamlardan biridir. Atsız ne ye inandıysa onu, sonu nereye varırsa varsın, hapse girmeyi dahi göze alarak savunmuştur. Atsız mücadelecilik kimliği yanında büyük bir ilim adamı ve büyük bir edebiyatçıdır. Atsız bir yılmaz bir Türkçüdür.

Biliyoruz ki;

Buradan uğurlarken onu binlerce Bozkurt

Orada karşılayan binlerce Alp-Eren var.

Ve Tanrı Kut Mete'nin huzurunda Atsız'ı

Kür Şad'la Kül Tiğın le diz vururken gören var.

Töredir; konan göçer, doğan gün batar elbet

Tanrı zeval vermesin devlet, din ve KUR'AN var

Dayanılmaz olsa da Atsız'lığın acısı

Ulu Tanrı'ya şükür yine soy var. Turan var.

Kıymetli fikir adamı Hüseyin Nihal Atsız'ı ve zorlu bir dönemde adını tarihe yazdıran bütün dava büyüklerimizi ve tüm Şehitlerimizi rahmet ve minnetle anıyoruz. Ruhları şâd, mekânları cennet olsun. ÜLKÜTEK

Biliyoruz ki, Atsız ne yaşadığı dönemde ne de sonra, gerçek manada anlaşılamadı, anlatılamadı. Ömrü boyunca en sadık yol arkadaşları, ızdırap, yalnızlık, hasret ve hepsinden acı olan bir bekleyişti. Geçmişte olduğu gibi bugün de Türk Milleti'nin fedakarları olarak biliyoruz ki anlaşılamıyoruz. Ama ne gam, "Biz uzun soluklu bir yürüyüşteyiz asırlar sonrasına hitap ediyoruz"!

Fani olan dünyada, kenarda yaşamaya mahkum edilmiş, yaşamında diğer ülkücüler gibi çile çekmiş bu büyük dava adamının, ebediyette, Tanrı Dağı'nın zirvesinde Türk beylerinin otağında baş köşeye oturtulmuş olması en büyük tesellimizdir.

Osmanlı Devleti'nin yıkılış evresini çocukluğundan itibaren büyük bir acıyla gözlemlemiştir. Kimin neden Türk'e hücum ettiğini kimin neden Türk'ü istemediğini çok iyi bilmektedir.

Mücadeleciler fikir adamları uçlardadır. Zaman zaman Atsızın da aşırılıklarını görmekteyiz. Esas itibarı ile talebi Türkün ilelebet var olmasıdır. (3)

Soyumuzun doğduğu ve dünyaya yayıldığı Orta Asya'daki, Uzakdoğu'daki Anayurt' da bugün de yükselen ORKUN ABİDELERİ'NİN yazıldığı günlerden zamanımıza ulaşmış, nesillerimize erişmiş Türk Milliyetçiliğini, Türkçülüğü, şahısların oyuncağı, kuruluşların propaganda aracı olmaktan kurtararak bir "MİLLÎ ÜLKÜ" hâlinde yükselten ve ebedileştiren, Büyük Türkçü Atsız olmuştur.

ATSIZ MECMUA'yı çıkarmaya başladığı 15 Mayıs 1931'den, ebedî âleme göç ettiği 11 Aralık 1975 tarihine kadar ki 45 yılı aşkın dönemde sohbetleri, dersleri, konferansları, açık mektupları, şiirleri romanları, makaleleri, tarihî edebî ilmî eserleri ve hepsinin üstünde Türklüğe adanmış, mahkemeler ve zindanlarda geçmiş "Çile Destanı" mücadele hayatı ile Büyük Türkçü Atsız, Türk nesillerine örnek olacak, çağımızın unutulmayacak bir mefkûre kahramanıdır.

Bir fırtına gibi esmiş, bir bora ve tayfun gibi gelip geçmiş bu cesur, mert ve korkusuz mücadele kahramanı, tarihi romanlarında canlandırdığı "yılmaz, yanılmaz, Yurtçu, yenilmez" yiğitlerin yaşayan timsali idi.

İç ve dış kaynaklı Türk ve Türkçülük düşmanlarının, gaflet içindeki idarecilerle birleşerek Türk milliyetçilerine karşı tertipedikleri devlet saldırısının başlıca hedefi. Türk maarifinde çöreklenen komünistleri, vatan hainlerini zamanın Başvekili Saraçoğlu'na yazılmış iki açık mektupla Türk milletine açıklayan cesur korkusuz, vatansever insan, Büyük Türkçü Atsız'dı.

Ülkütek'te yapılan bir sohbet toplantısında Rahmetli Nevzat Kösoğlu “ Milliyetçiler bir milletin uç karakolları gibidir Milleti için oluşabilecek tehlikeleri ilk onlar algırlarlar. Milletini uyarırlar ve tepki verirler. Bu tehlikeyi algılamaktan yoksun olanlar veya hıyanet içinde olanlar bizi felaket tellallığı yapıyor diye ilan edebilirler. Hainler bizim söylediklerimizi önemsizleştirmeye çalışarak bizim dost camiamızda etkileyebilir. Bu durum bizim moralimizin bozulmasına neden olabilir. Burada sabırla mücadele şarttır.” Gerçekten de Türklüğe karşı komünist ve bölücülerin verebileceği zararları ilk algılayanlardan biri büyük Türkçü Atsızdır. Yazdığı yazı ve mektuplarla devlet görevlilerine gerekli uyarılara yapmış ancak bu uyarılarının ciddiye alınması bir yana cezalandırılanlar o ve diğer Türkçüler olmuştur.

İrkçılık-Turancılık davası ödleğlerin cesurlardan "Öç alma davasıdır. İrkçılık- Turancılık Davası, Atatürk'ün ölümünden sonra fırsat ellerine geçen Komünistlerin, milliyetsiz kadrocuların milliyetçi ve komünizm düşmanı, Türk milliyetçilerinden öç almak için uydurdukları bir kundaktı. Atatürk'ün yürekten "Ne mutlu Türk'üm!.." dedirtmediği, başka soydan olmak aşağılık kompleksi ile kara yürekleri mühürlü Türk düşmanları, kuşku, kâbus içindeki Şeflerinin "Moskoflara yaranmak" hülyasını da körükleyerek, bu uydurma davanın senaryosunu Çankaya'da hazırlamışlardı.

Türk Milliyetçiliği tarihinin önemli dönüm noktalarından biri olan 3 Mayıs 1944 hadisesinin üzerinden tam 77 yıl geçmiş bulunmaktadır. Ama 3 Mayıs 1944'ü doğuran şartlar ve gelişmeler bugün de yine önemini ve sıcaklığını korumaktadır. O vakte kadar fikri sahada müdafaa edinilen Türk milliyetçiliği 3 Mayıs miladiyla aksiyoner safhaya taşınmıştır. Türk Milliyetçiliğinin siyasi ve sosyal bir harekete dönüşümünün temellerini atmıştır.

Bir yazarın söylediği şu sözün altına çoğu Türkçü imzasını atar.” Atsız'ın mefkûre yapımdaki payı, Anamın ve Babamın maddî ve manevî varlığımdaki hakları kadar büyüktür. Fikir, ideal ve iman yapımı oluştururken Atsız'dan çok şey aldım. Ebedî âleme göç etmişler de, hâlen yaşayanlar da dâhil, çağımızın diğer Türkçü Atsız'a yoldaşları gibi ben de Türklük için yekpare tarih, yekpare vatan, yekpare millet, yekpare devlet, yekpare kültür ve medeniyet fikrini Atsız'dan öğrendim, Atsız'dan aldım. O'nun en büyük düsturu şu idi:

TÜRK MİLLETİ BİR BÖLÜNMEZ BÜTÜNDÜR.

Türk töresine sonsuz bağlılığı ile ünlü Atsız, Ziyâ Gökalp'in şu beytini dergilerinde sık, sık tekrarlamış başlık yapmıştır:

BÜTÜN TÜRKLER BİR ORDU, KATILMAYAN KAÇAKDIR

YASAMIZDA YAZILI: HARBDEN KAÇAN ALÇAKDIR:

En çok sevdiği Nâmık Kemâl'in:

BU VATANDIR, DAĞITIR ÂLEME İLM-Ü EDEBİ,
NE BELÂ ÇEKDİK İSE HEP BU VATANDIR SEBEBİ.

beyiti, sanki Çilekeş Atsız için yazılmıştır “

Şair Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nun “ATSIZ Tanrı Dağı'nda “ şiiri ATSIZIN gidişini bize hissettirerek anlatıyor.

Burada baş sağlığı, orada gözler aydın;

İki ayrı dünyada iki ayrı tören var.

Tanrı katından gelen bir yüce buyruk üzre,

Aramızdan ansızın çadırını deren var.

Orada ecdat ruha şadümanlık içinde

Burada tamu içre gönüllerde boran var.

Eksilmiş bir yanımız; çarpılmış gibiyiz hep

TANRI korusun, sanki Bozkurtluğa kıran var.

Yukardan gök mü bastı; altta yer mi çöktü ne?

Kimsede ağız, dil yok; gözleriyle soran var.

Buradan uğurlarken onu binlerce Bozkurt

Orada karşılayan binlerce Alp-Eren var.

O gün Tanrıdağı'nda tan ağardığı çağda,

Dediler Oğuz Han'ın otağına giren var.

Ve Tanrı-Kut Mete'nin huzurunda Atsız'ı

Kür Şad'la Kül Tigin'le diz vururken gören var.

Töredir; konan göçer, doğan gün batar elbet

Tanrı zeval vermesin devlet, din ve KUR'AN var.

Dayanılmaz olsa da Atsız'lığın acısı

Ulu Tanrı'ya şükür yine toy var, Turan var.

Kıymetli fikir adamı Hüseyin Nihal Atsız'ı ve zorlu bir dönemde adını tarihe yazdıran bütün dava büyüklerimizi ve tüm Şehitlerimizi rahmet ve minnetle anıyoruz. Ruhları şâd, mekânları cennet olsun. ÜLKÜTEK

KAYNAKLAR

- 1.Yeni Orkun Ekim-Kasım 1989 / 19. Sayı
- 2.http://www.turkcu.com/atsiz_tevetoglu.htm
- 3.İlhan Bahar, “ Vaktiyle bir Atsız varmış”, Kaynak Yayınları 2016